

Zürich, 30 iulie 2006

Ewald Frank

Laudă și mulțumire îi aducem DOMNULUI. Mie mi-ar fi făcut plăcere să mai aud corul cântând încă o cântare. În prima am văzut cât de important este să fii pregătit pentru venirea DOMNULUI.

Eu vă spun tuturor „bine ați venit!” în Numele scump al DOMNULUI nostru. Haideți să începem cu cântarea 215: „Ce mare har să fii răscumpărat prin sângele DOMNULUI”. A doua cântare pe care aș vrea s-o aducem este cântarea 222, „Ce prieten bun este Isus al nostru”. Fie ca acest lucru să devină azi o realitate.

Mai cântăm și 343 și pe urmă vreau să îl rog pe fratele Graf să aducă un cuvânt și să se roage împreună cu noi. Și acum să cântăm „Vino din înălțimi / Vino, Duh al DOMNULUI!” [Fr. Frank cântă împreună cu corul].

*Vino din înălțimi,
Vino, Duh al DOMNULUI,
Cu vuiet, tu coboară
Coboară peste noi
Cu vuiet, tu coboară
Și nu te-ndepărta.
Coboară peste noi din înălțimi
Ca limbi de foc, coboară
Coboară peste noi.*

*Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Scumpul Miel dumnezeiesc
Care a murit pentru mine
Pe crucea de la Golgota.*

*Întotdeauna credincios lui Isus,
Credincios crucii, până vom fi din nou acasă.*

Amin!

Vă rog să vă așezați. Cu mare drag aș fi cântat și alte cântări, pentru că în ele găsim inspirație divină, prin ele putem propovădui Evanghelia.

Vă spun încă o dată tuturor „bine ați venit!”. Fratele Forestrieri a venit aici împreună cu un mic grup. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Pe fratele Pierre Genton l-am pomenit deja, Dumnezeu să-l binecuvânteze pe el, pe soția lui și lucrarea din întreaga Italie.

Avem azi printre noi o soră care a venit din Tucson. Ne-am întâlnit acum 3 săptămâni când am predicat acolo – ea este acum aici. Soră, vrei să te ridici puțin te rog? Unde este sora? Da, sora a venit din Tucson, Arizona, și este astăzi în mijlocul nostru. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Cine este astăzi pentru prima oară aici? Dacă este cineva, ridicați scurt mâna. Prietenii mei, Dumnezeu să vă binecuvânteze, și voi sunteți pentru prima dată aici. DOMNUL Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Îi suntem mulțumitori DOMNULUI pentru că încă ne putem aduna în libertate. Fratele Graf ne va da o mărturie scurtă pe care a adus-o din Chile. Voi știți că frații de acolo au primit har înaintea lui Dumnezeu și un grup întreg de oameni, care 40 de ani au fost duși în rătăcire – 125 dintre ei au fost prezenți la primul botez – au primit Cuvântul și au fost binecuvântați. Fratele Graf a avut acest privilegiu să slujească acestei adunări de acolo și să dea învățătura mai departe. E un lucru minunat.

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toți frații – pentru fratele Barillier, pentru fratele Leonard, care vine din Bruxelles pentru frații noștri din Paris și Orleans – și pentru frații de peste tot care poartă mesajul acestui ceas.

Eu am fost în Ghana și acolo am avut parte de adunări mari, patru la număr, la care au participat predicatori și preoți din diferite denominațiuni, iar eu pot spune că sunt foarte mulțumitor pentru că DOMNUL a deschis ușile și inimile. Ultima adunare a avut loc în Tema, un oraș aflat la 60 de km de Accra și acolo au fost cei mai mulți participanți, undeva între 900 și 1000. În acest oraș am fost eu prima oară acum 36 de ani. Pe unii frați i-am recunoscut și rodul lucrării lor se vede acum, în cei chemați afară și care aduc mulțumiri lui Dumnezeu.

Să intrăm pe scurt în lucrurile care se petrec acum în Israel. Noi toți suferim și suntem alături de ei, ca și cum am fi împreună cu ei acolo. Toți adevărații copii ai lui Dumnezeu sunt de partea lui Israel. Fie ca DOMNUL Dumnezeu să dăruiască har!

Doar o scurtă observație cu privire la acest timp de pe urmă: Eu cunosc Libanul încă din anii '60 și îmi aduc aminte că ultimul recensământ făcut acolo în 1932 arăta că 62% dintre libanezi erau creștini, dintre care azi au mai rămas doar 31%. În acest răstimp a avut loc un masacru pe care musulmanii l-au dus împotriva creștinilor. Zona care în urmă cu 6 ani a fost eliberată de Israel este acum controlată de o forță internațională de menținere a păcii, iar în paralel au început și negocierile de pace a căror țintă finală este Ierusalimul. Aceasta vine în împlinirea profeției din Daniel.

Îl văd acolo pe fratele Miskiss împreună cu sora Miskiss. Vă rog să vă ridicați puțin. Da, aceștia sunt fratele și sora Miskiss din São Paulo, Brazilia. Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Vă mulțumesc.

Așadar, nu vă temeți. Acum am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit și este important ca noi, ca Biserică, să înțelegem aceste lucruri pe care le-am auzit cu toții în cântare – cu privire la untdelemn, ungere, lămpile cu ulei și Mirele care trebuie să vină. Eu doresc ca noi toți să devenim conștienți că mesajul pe care l-am auzit, mesajul chemării afară și al pregătirii, a fost dat pentru ca Biserica-mireasă să fie adusă în conformitate cu Cuvântul, pentru ca Ea și Mirele să fie uniți. Numai acela care aparține de Biserică va fi atent la ceea ce are Mirele de spus, așa cum este de repetate ori scris în Apocalipsa: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*”.

Eu nu vreau să pun o povară pe voi prin aceasta, dar am aici un manuscris și aș vrea să vă rugați pentru mine pentru ce vă voi spune. Este adevărat că în cadrul mesajului timpului de sfârșit au apărut nenumărate „direcții” în care s-au strecurat cele mai ciudate și mai neașteptate răstălmăcirii, care s-au răspândit în întreaga lume. Ele produc peste tot rupturi și separări pentru că încă mai apar frați care atrag de partea lor oameni folosind expresia „Proorocul a spus, Proorocul a spus”. Dar nici unul dintre ei nu se gândește să se întoarcă la sfânta Scriptură și să se întrebe „Ce spune Scriptura?”.

Eu voi citi câteva dintre întrebările lor scrise aici și care îmi sunt adresate mie:

- Care este poziția d-voastră față de slujba fratelui Branham astăzi?
- Care este cuvântul exact al însărcinării pe care a primit-o William Branham?

- Care este convingerea d-voastră în ce privește mesajul timpului de sfârșit? Îl corecetați d-voastră pe Prooroc [W.M. Branham] în anumite lucruri?
- Care este Absolutul d-voastră? Biblia sau Mesajul?
- Propovăduiți d-voastră altfel decât a făcut-o Proorocul?
- Credeți d-voastră în descoperirea pecetilor, inclusiv a șaptea?
- Credeți că Apocalipsa 10 de la v.1-7 s-a împlinit deja?
- Credeți d-voastră că W. Branham a primit toate cele șapte tunete descoperite?

și întrebările continuă până la punctul acesta:

- Se poate ca lucruri care i-au fost arătate lui W. Branham într-o viziune să rămână neîmplinite?

Înainte de asta s-a pus întrebarea „Ce înseamnă slujba *cortului*?” Voi cu siguranță nu cunoașteți amănuntele, dar a devenit necesar să lămurim cu Scriptura aceste lucruri, pentru frații de pretutindeni. Fiecare temă adusă de fratele Branham trebuie clarificată.

Eu trebuie s-o spun din nou că o învățătură nu trebuie să se bazeze pe un singur verset biblic sau pe o singură expresie, ci pe două sau trei mărturii, în conformitate unele cu altele. Cea mai grea însărcinare care mi-a fost dată până acum – și recunosc că am purtat-o cu multă amărăciune – a fost cea cu privire la clarificările ce trebuie aduse pentru Biserica-mireasă, pentru ca Ea să primească o călăuzire prin Cuvânt și toate lucrurile din Scriptură să fie lămurite.

Acum aș vrea să vă vorbesc despre ceea ce fratele Graf a subliniat deja, și anume importanța vederii. Să deschidem la Apocalipsa 1:10 „*În ziua DOMNULUI eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe care zicea: „Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte Biserici...”*” Ceea ce vezi, ce îți este arătat și descoperit! Aceasta este ceea ce trebuie împărțită Bisericii, pentru ca și ele să aibă parte de descoperire. Ceea ce trebuia să fie scris a fost scris de către Ioan într-o carte și noi o avem aici, în 22 de capitole.

Eu îmi amintesc cu plăcere de zilele pe care le-am petrecut în Patmos, când am cutreierat insula în lung și în lat cu această carte în mână și L-am rugat cu lacrimi în ochi pe DOMNUL să-mi descopere prin Duhul ceea ce i-a fost arătat lui Ioan.

Un al doilea lucru care trebuie spus aici – și pe urmă ne întoarcem la subiectul nostru – este din 1Tesaloniceni 2:13 „*De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, L-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți*”. Unde ne conduce acest cuvânt? La Evrei 4:12 „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii. Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face [înaintea Căruia vom da socoteală – ed. germană]*”.

Textul principal pe care vreau să-l aduc astăzi [referitor la întrebările care mi-au fost adresate] este din 2Timotei 2:24 „*Și robul DOMNULUI nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți*”. Eu cred că este așa, „...în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare, să îndrepte cu blândețe pe potrivnici...” și asta am încercat s-o fac în predicile pe care le-am ținut și în această scriere. Iar acum vine punctul principal: „...în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului”. Pocăința trebuie să fie îndreptată spre Adevăr, afară din orice răstălmăcire.

Noi nu scriem și nu predicăm pentru ca aceasta să le fie oamenilor spre osândă, ci doar pentru ca să-i ajutăm pentru ca, „...venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care

au fost prinși ca să-i facă voia”. Aici avem o exprimare pe care am putea-o explica în cărți întregi: „*să se desprindă din cursa diavolului*”. Fiecare răstălmăcire este o capcană, o cursă. De aceea, chiar dacă se întâmplă să cădem în capcană, să recunoaștem că avem nevoie de eliberare. Ieșirea din cursă este posibilă. Mai citesc încă o dată: „*venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului*”. TU trebuie să te îngrijești de acest lucru pentru ca eliberarea să fie posibilă. DOMNUL îți dă Cuvântul și descoperirea pentru ca tu să recunoști cursele care ți se întind, dar TU trebuie să te împotrivești și să spui „NU, eu nu sunt ales pentru ca să cred răstălmăcirile și să cad în capcana celui rău, ci pentru ca să cred Cuvântul și prin asta să rămân sub ocrotirea DOMNULUI”.

Un alt lucru important este ultima parte din acest verset: „*...să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia*”. Acesta este marele necaz de acum. Când Dumnezeu ne vorbește, o face pentru ca noi să fim readuși în planul Său de mântuire. Când diavolul vine cu răstălmăcirile și cu șireteniile lui și noi îl ascultăm, în acea clipă noi facem deja voia lui. Dar a venit timpul ca lumina să fie despărțită de întuneric, pentru că toate făgăduințele date de DOMNUL Bisericii sunt în Scriptură. Eu pot spune cu toată convingerea că dacă în această carte există o făgăduință, atunci există și o împlinire. Dar nu toată lumea acceptă acest lucru, ci numai credincioșii.

Eu vă spun astăzi, aici, că mulți dintre cei ce au fost aproape de fratele Branham și l-au primit ca prooroc, cred că el va învia și va avea o slujbă a *cortului* și că în acest cort se va petrece ultima fază a slujbei sale, ș.a.m.d. Și toate astea doar pentru că în 1958, fratele Branham a vorbit despre cortul pe care îl văzuse într-o viziune din 1955; acesta a fost anul în care eu l-am cunoscut pe fratele Branham. În 1958 am citit într-o revistă scrisă de Mattsson-Boze¹ un articol care se referea la acest cort. Dar eu vă spun că din acel moment și până la sfârșitul vieții lui, fratele Branham a trăit împlinirea acelei viziuni. În momentul în care el s-a dus acasă – putem s-o mărturisim liber și fără tăgadă – slujba lui s-a încheiat. Și atunci trebuie să acceptăm că Dumnezeu se folosește de lucruri simple și firești pentru a ne arăta lucruri cu o însemnătate divină. Uitați-vă la Petru: el a văzut o față de masă coborând din cer în care se aflau tot felul de dobitoace, și el a mărturisit că nu a mâncat niciodată nimic necurat. Dar nu era vorba de mâncare sau de dobitoace, ci de Neamurile care trebuiau să primească și ele Evanghelia.

Să recunoaștem că DOMNUL ne vorbește adesea în pilde. Cele șapte pilde din evanghelia lui Matei vorbesc despre Împărăția lui Dumnezeu în exemple foarte firești, pentru ca oamenii să poată înțelege. Dar aici este problema – trebuie să fie și o descoperire! Lucrurile duhovnicești trebuie să fie judecate duhovnicește. Iar fratele Branham a primit de la DOMNUL Dumnezeu și călăuzirea.

E ciudat, dar acum câteva zile am citit-o. În 1 aprilie 1962 fratele Branham a vorbit despre depozitarea hranei și pe 2 aprilie, dacă ne uităm la timpul care s-a scurs, DOMNUL mi-a vorbit mie în timp ce mă aflam pe strada Louis 160, la etajul 2. Fratele Branham a văzut în vedenie – iertați-mă – cartofi și morcovi, pe care i-a dus cu coșul în capelă, când vocea îi spunea „Aceasta este hrana pe care trebuie să o depozitezi”. Dar hrana nu se referea la cartofi și alte legume, ci la cuvântul făgăduit pentru acest timp. Aceasta nu este alegerea mea, este doar hotărârea lui Dumnezeu, pentru ca înțelepții și deștepții acestei lumi să se împiedice în astfel de lucruri. Doar celor ce sunt ai Lui El le dă descoperire.

Aici sunt poate 30 sau 40 de frați care pot confirma că noi aveam, în 1962, rafturi întregi pline cu alimente (făină, legume, etc.) pentru că DOMNUL a pomenit despre alimente firești. A venit chiar și clipa când am început să mă îndoiesc, pentru că am zis „DOAMNE, Tu mi-ai arătat

¹ Joseph Mattsson-Boze (1905-1988), atunci pastor pentecostal independent în Philadelphia Church, Chicago, redactorul revistei *Herald of Faith*.

aceste lucruri și nu s-a întâmplat nimic... Nu mai vreau să trăiesc, nici să mai predic”. Dar ce am eu de spus în felul în care ne vorbește Dumnezeu?! EL ne descoperă lucrurile de sus în lucruri simple, firești. DOMNUL a vorbit despre un lan de grâu, despre un drumet care va fi aruncat, despre un aluat dospit... și așa vorbește Dumnezeu până în ziua de astăzi.

În Matei 13:34 este scris că „*Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le vorbea deloc fără pildă, ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul, care zice: ,Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii’*”. Da, așa vorbește Dumnezeu și El își descoperă în simplitate planul și voia Lui.

Azi trebuie să înțelegem că cine se supune lui Dumnezeu și Cuvântului lui Dumnezeu, este în voia lui Dumnezeu. Dar cine își apleacă urechea la răstălmăciri, cade în cursă și ajunge în voia celui rău – una o exclude pe cealaltă și între cele două nu poate fi nici un amestec. Vă mai citesc o dată din 2Timotei 2:26 „...și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia”.

Acesta este marele necaz. Dacă ne întoarcem la ceea ce s-a întâmplat în Eden, la conversația pe care a avut-o Eva cu diavolul, vom vedea că ea a avut ca subiect cuvântul dat de Dumnezeu – nu s-a referit la un lucru nou, nemaiauzit. De fiecare dată când Dumnezeu descoperă ceva, Potrivnicul preia cuvântul lui Dumnezeu și îi mai alătură ceva, mai scoate sau mai schimbă ceva și așa moartea este asigurată.

Legat de aceasta, să mai citim un cuvânt din Iacov 5:7 „*Fiți, deci, îndelung răbdători, fraților, până la venirea DOMNULUI*”. Voi cunoașteți cu toții acest text, așa că mergem la ultimele versete, începând de la vers.19: „*Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate*”. Noi suntem pe Calea lui Dumnezeu, pe calea cea strâmtă – Calea vieții. Noi am fost aduși pe ea și am fost aleși de Dumnezeu în acest timp ca să ascultăm Evanghelia, Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, pentru ca prin aceasta să devenim o Mireasă a Cuvântului, a Mirelui care este Cuvântul devenit trup.

Să citim două versete din proorocul Ieremia care ne sunt cunoscute, de la versetul 6:16 „*Așa vorbește DOMNUL: ,Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt căărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!’*”. Și în capitolul 7:22 este continuat același cuvânt, „*Căci n-am vorbit nimic cu părinții voștri și nu le-am dat nici o poruncă, cu privire la arderi de tot și jertfe, în ziua când i-am scos din țara Egiptului. Ci iată porunca pe care le-am dat-o: ,Ascultați glasul Meu și Eu voi fi Dumnezeuul vostru, iar voi veți fi poporul Meu; umblați pe toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți’*”.

Am citit în Scriptură cum unii dintre frați pot cădea în cursă, pot răspândi răstălmăciri, dar ei se pot întoarce pe calea cea dreaptă. Să luăm câteva exemple, cum ar fi în Faptele apostolilor 15 unde unii susțineau că toți cei ce au venit la credință dintre Neamuri trebuie să se taie împrejur. Să citim din Fapte 15 de la versetul 4: „*Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de Biserică, de apostoli și de presbiteri și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei. Atunci unii din partida Fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur și să li se ceară să păzească legea lui Moise*”.

Aici este o problemă. Frații care vin la credință trebuie să fie atenți să-și lase părerile lor proprii acasă, pentru ca înainte să-i învețe pe alții ce să facă, să se lase curățați și învățați de Dumnezeu. La ce-mi folosesc mie întrebările fariseilor și cărturarilor? Da, dar ei au primit un răspuns biblic – noi putem clătina din cap, dar așa nu ajutam pe nimeni. Întrebările, chiar atunci când sunt așa de nebunești, pot fi de folos pentru toți cei ce așteaptă un răspuns de la Dumnezeu. Aici, În Fapte 15, citim de la versetul 28: „*Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă, să nu mai*

punem peste voi nici o altă greutate decât ceea ce trebuie, adică: să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie...” ș.a.m.d.

Dar punctul principal îl putem citi de la versetul 7: *„După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: „Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă”.* Și apoi vine confirmarea: *„Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul sfânt ca și nou. N-a făcut nici o deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință”.* Asta arată că și celor dintre Neamuri le-a fost dăruit în același fel Duhul sfânt ca și celorlalți, după cum a fost vestit prin gura lui Ioan Botezătorul: *„...eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine și căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duhul sfânt și cu foc”.*

Dragi frați și surori, eu n-aș fi sincer și nu m-aș putea uita în ochii voștri dacă nu v-aș fi adus în această legătură versetele din Matei 24:33, Marcu 13:29 și Luca 21:31-36. Putem vedea cum toate aceste lucruri se împlinesc, așa că nu doar să ne ridicăm capetele, ci să-L și rugăm pe Dumnezeu să ne dea puterea și armura confirmării de sus. Ceea ce avem astăzi nu este de ajuns – Dumnezeu are mai multe pregătite pentru noi. Peste puțină vreme trebuie să putem spune și noi că am primit botezul cu Duhul sfânt asemenea fraților noștri din ziua de Rusalii, ca frații și surorile noastre în casa lui Corneliu, ca cei din Samaria, Efes și alte locuri în care a fost propovăduită evanghelia lui Isus Hristos. Aveți voi această dorință? Este aceasta și dorința voastră? Mai întâi vine predica, apoi credința și la urmă vine și dorința.

Să citim din Luca 21 ceea ce este scris și în Matei 24 și Marcu 13, începând de la versetul 34: *„Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați, deci, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului”.* Aceasta trebuie să fie rugăciunea noastră. Dumnezeu să dăruiască har!

Fratele Branham a ținut o întreagă predică despre strigătul disperării. La 40 de ani după ce el a fost luat acasă noi vedem că lucrurile au rămas la fel ca la început. Dumnezeu ne-a dăruit har și ne-a adus în Cuvântul Lui, dar acest lucru nu este de ajuns. Nu ajunge să cântăm „Mai mult, mai mult de la Mântuitorul”, trebuie s-o și primim. Trebuie să avem mereu în vedere voia lui Dumnezeu, care ne-a fost descoperită prin har și să mergem mai departe. Eu sunt pe deplin convins că Dumnezeu nu ne-a chemat doar afară, ci ne va călăuzi și înăuntru. Eu cred că El, care a început în noi această lucrare, o va și desăvârși. Așteptarea este grea, dar Dumnezeu ne va dăruia și har și putere pentru ca s-o putem duce până la capăt.

În 2Timotei 1 apostolul Pavel scrie următoarele: *„Pavel, apostol al lui Hristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții care este în Hristos Isus...”* după care transmite salutările lui. Aici Pavel arată că este în voia lui Dumnezeu. Nu ajunge să spui când te rogi „Voia Ta să se îplinească”; trebuie să și primești voia lui Dumnezeu descoperită, prin Cuvântul Lui. Este timpul s-o spunem răspicat: numai acela căruia Dumnezeu i-o va descoperi prin Duhul o va și înțelege. Numai cel care are ochii unși va putea recunoaște ce i-a pregătit DOMNUL.

Să citim și Fapte 22:14 *„El mi-a zis: „Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte [o chemare – ed. germană] din gura Lui”.* Acest verset și cu cel din 2Timotei sunt în legătură unul cu altul. Cine a fost chemat și a primit o trimitere divină, este ales să distingă voia lui Dumnezeu. Iar toți cei ce s-au supus celui rău și au căzut în cursa lui trebuie să fie scoși afară, pentru a-i sluji din nou DOMNULUI.

În ce privește voia lui Dumnezeu, Scriptura ne dă o mărturie puternică în Evrei 10:9-10 „apoi [Isus Hristos] zice: *„Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule”*. El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această «voie» am fost sfințiți noi și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna”. Dacă vrem să fim sfințiți, atunci trebuie să fim găsiți în voia lui Dumnezeu! „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” [Ioan 17:17]. Nu are nici un sens să vorbim și să aducem cântări despre Răpire dacă rămânem la asta. Nu, copiii lui Dumnezeu trebuie să fie călăuziți înăuntru, în voia lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Scopul fratelui Branham nu a fost să stea împotriva tuturor bisericilor și a denominațiilor. Nu, pe el l-a interesat ca învățătura originală să fie adusă din nou în Biserică și să fie pusă pe sfeșnic. Astfel toți cei prinși în cursele Romei au putut ieși afară din toate acele învățături care nu vin de la Dumnezeu și care nu călăuzesc la Dumnezeu. De aceea, Dumnezeu l-a trimis pe acest bărbat care nu a aparținut de nici o biserică, fie ea tradițională sau liberă. După prima evanghelizare din 1933 el nu a mai rămas în biserica baptistă, pentru că din acel moment el a fost trimis de Dumnezeu cu un mesaj pentru poporul Lui. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” Și cum este scris în Evrei 10:14 „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți*”. Atunci, pentru ce să ne mai temem? Putem doar să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru acest privilegiu.

Iubiți frați și surori, este un lucru pe care îl repet întotdeauna: noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite – fratele Branham nu a scos nimic din mânecă. La botezul din 11 iunie 1933 au fost prezenți 4000 de oameni și așa cum Ioan Botezătorul L-a botezat pe DOMNUL nostru – care, ca fiu al omului a trebuit să spună „...*căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit*” – la fel s-a întâmplat și la acest botez. În timp ce fratele Branham se afla în apele râului Ohio, cerul s-a deschis și s-a auzit un glas: „La fel cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Aceasta nu este o născocire; aceasta este o parte a planului de mântuire al Dumnezeului nostru. Nu putem intra acum în detalii, dar eu vă amintesc acest lucru de fiecare dată.

Dacă deschidem Scriptura la Matei 3:17, apoi la Matei 11 și de acolo mergem la Matei 17, atunci avem mai întâi confirmarea („*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea*”), apoi confirmarea prin Ioan („*Ce ați ieșit să vedeți în pustie? [...] Da, vă spun și mai mult decât un proroc; căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta”*”) cu care se împlinește cuvântul proorocului Maleahi.

Eu aduc aceste versete împreună pentru că sunt în legătură unele cu altele. Apoi, în Matei 17 vine și cuvântul cel mai important. Pentru că nu ajută la nimic să citim versetele din Matei 3 și pe cele din Matei 11 fără acest cuvânt, rostit de DOMNUL pe muntele schimbării la față, unde era împreună cu trei dintre ucenici. Aici Moise și Ilie au vorbit împreună cu DOMNUL nostru despre vremea sfârșitului în Ierusalim. Dintr-o dată, o voce a răsunat în cer și un nor luminos a coborât peste ei, mărturisind: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!*” Aici nu este dată o descoperire, ci se cere doar o ascultare de Cuvânt. Pe urmă vine întrebarea ucenicilor: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*” Pe muntele schimbării la față a fost nevoie ca Moise și Ilie să se arate și întrebarea ucenicilor a fost foarte potrivită. „*Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile”*” [vers.11]. Haideți să înțelegem despre ce este vorba aici. În Matei 3, DOMNUL a fost botezat în ascultare, cerul s-a deschis și Duhul s-a coborât peste El, cu confirmarea Tatălui.

Noi toți trebuie să trăim acest lucru. Și peste noi trebuie să vină mărturia lui Dumnezeu „*Acesta este fiul (fiica) meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”.

Răspunsul DOMNULUI referitor la Ioan Botezătorul arată că slujba acestuia fusese deja împlinită, era deja istorie. Ceea ce spune DOMNUL în Matei 11 este că proorocia din Maleahi 3:1 deja se împlinise prin slujba lui Ioan Botezătorul. Același lucru este confirmat de DOMNUL și în Matei 17, în care El spune: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*” în legătură cu cuvântul din Maleahi 4:5-6. Dar vin unii și spun că în Matei 3 DOMNUL a spus asta, în Matei 11 a spus asta iar în Matei 17 cealaltă. Dar totul trebuie adus într-o rânduială divină, pentru ca să știm unde trebuie să rămână fiecare cuvânt. Cum am spus mai devreme, totul trebuie întemeiat pe două sau trei mărturii, două sau trei versete biblice. Abia pe urmă putem avea mărturia completă pe care o dă Dumnezeu. În 2Tesaloniceni 2 avem deasemenea un avertisment cu privire la acest lucru. Vedeți cât este de important să vedeți legătura dintre un verset și un altul, să aveți o trăire pe baza acestei legături. DOMNUL a rânduit personal aceste lucruri în Cuvântul Său.

Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham să ne facă atenți la aceste legături, pentru că nici eu, nici tu și nimeni altcineva nu le-ar fi văzut dacă n-ar fi fosta dată slujba lui. Cuvântul vine de fiecare dată la prooroc și prin el L-am primit și noi – și pentru aceasta Îi suntem mulțumitori.

Să citim din 2Tesaloniceni 2:13 „*Noi însă, frați preaiubiți de DOMNUL, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului*”. Aici avem credința, alegerea și adevărul în unitate deplină. Alegerea nu este doar o învățătură biblică, ci și o realitate dumnezeiască în viața noastră. De aceea trebuie să ne obișnuim să credem că tot ceea ce Dumnezeu a făgăduit în Cuvântul lui, va împlini în mod concret în viața noastră, prin harul Său.

În 1Petru 4:7 avem un cuvânt cu privire la timpul de sfârșit: „*Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape*”. Oare mai trebuie să amintim acest lucru? Scriptura vorbește clar despre aceasta... În ultimele 4 săptămâni a avut loc un schimb între ambasadorii din Vatican și Ierusalim. Putem observa cum peste tot se împlinește cuvântul lui Dumnezeu, în toate amănuntele.

Referitor la ismaeliți (urmașii lui Ismael) putem citi cuvântul lui Dumnezeu din Geneza 16, unde este scris că „*el va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor și mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui*”. Cine citește și cuvântul din Galateni 4 care se referă la acest lucru, va înțelege comparația pe care o face Pavel când spune „*voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței. Și cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum*”. Această ură între ismaeliți și evrei este una fatală. De ce? Pentru că Dumnezeu a spus asta.

Haideți să citim încă o dată acest lucru, deși nu se potrivește în tema noastră de astăzi. Eu o pomenesc pentru că vreau să vedeți cum se potrivește totul cu sfânta Scriptură. Din Geneza 16:12 „*El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor și mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților lui*”. Versetul din Galateni confirmă acest lucru, și anume că sunt două popoare unul lângă altul și unul împotriva celuilalt.

Da, noi nu trebuie să urâm pe nimeni și totuși suntem urâți. Eu am curajul să spun că nu există nici un evreu care să urască un musulman. Afirm lucrul acesta liber și deschis. De cealaltă parte – și asta am aflat-o de la știri – Israel este amenințat că va fi nimicit, că va fi șters de pe harta lumii. Exact la fel stau lucrurile cu adevărații credincioși, găsiți în adevăr, și toți ceilalți ce sunt prinși în cursele celui rău. Dar dacă Dumnezeu mai îngăduie o vreme și dă har, mai poate fi timp și pentru eliberare.

Revenim la 1Petru 4:7 „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți, deci și vegheați în vederea rugăciunii. Mai pe sus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acopere o sumedenie de păcate”. Fie ca acest cuvânt să ne meargă la inimă tuturor!

N-au trecut nici patru săptămâni de când frați dintr-o țară est-europeană au avut între ei discuții contradictorii. Sincer să fiu, eu am simțit încotro băteau lucrurile acolo, și atunci când am aflat m-a cuprins un sentiment amar și Duhul lui Dumnezeu a venit peste mine și m-a pătruns în adâncul sufletului meu. Atunci, a trebuit să le spun fraților un lucru: „Să nu răniți porunca iubirii dintre frați!” Pentru că în dragostea de frați trebuie să fie cuprinsă și iubirea de oameni, trebuie să începem o dată să fim realiști și să spunem „Iubitule DOMN, avem prea puțin din lucrurile acestea; dăruiește-ne har și ajută-ne! Dăruiește-ne restituirea totală!” și apoi biruința Dumnezeului nostru va fi și a noastră.

Cu toții credem că Dumnezeu are planul Lui cu Israel și atât timp cât ei se mai bazează pe politica lor, Dumnezeu nu trebuie să intervină. Dar când ei vor ajunge la capăt, Dumnezeu va hotărî un început nou... la fel va fi și cu noi.

Acum cred că putem spune cu toții „DOMNUL este ajutorul meu!” Dumnezeu să binecuvânteze pe Israel. EL să binecuvânteze Biserica lui Isus Hristos și să ne dăruiască har tuturor, pentru ca toți cei care nu sunt încă salvați să fie salvați și toți cei care n-au trăit încă iertarea, să o trăiască.

Chiar dacă azi n-am reușit să atingem subiectul principal cu destulă claritate, noi tot pe Isus Hristos cel răstignit, cel înviat, cel înălțat în slavă și care va reveni îl vom propovădui. Întregii lumi îi spunem: „Lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu!” Pentru că Dumnezeu a fost în Hristos, împăcând lumea cu Sine.

Încă o dată aș vrea să vă mai întreb: ați înțeles toate aceste lucruri? Începând de la Matei 3, Matei 11 și până la Matei 17? Doar așa vom avea parte de ce face Dumnezeu astăzi, vom rămâne pe Cale până la sfârșit și vom primi cununa. DOMNUL Dumnezeu să ne binecuvânteze! Amin.

Să ne ridicăm în picioare pentru rugăciune. Haideți să și cântăm, așa cum am făcut-o de multe ori. [Fratele Frank cântă împreună cu adunarea „Așa cum sunt, așa trebuie să fie”]

*Așa cum sunt, așa trebuie să fie,
Nu puterea mea, ci doar Tu singur
Sângele Tău mă spală de păcat,
O, Mielule, eu vin, eu vin.*

Acum, cât avem capetele plecate, dați-mi voie să vă întreb dacă este ceva în mijlocul nostru care are o greutate sau un necaz. Orice ar fi, aruncă povara ta asupra lui Isus și, ca într-un prieten, pune-ți toată încrederea în El. Tu ai tot dreptul să ceri biruința și o vei primi, prin ascultare. Cum spune un poet de cântări și așa cum este scris, „Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” [Psalmul 50:15]

Dragi frați și surori, iubiți prieteni. Dumnezeu și-a întâlnit poporul Său în har și i-a făcut cunoscut Cuvântul Său și voia Sa. Pe muntele schimbării la față, El ne-a luat împreună cu Sine. Noi recunoaștem slujba lui Moise și Ilie și în Apocalipsa 11. Apoi, așa cum Ilie Tișbitul a adunat cele douăsprezece pietre și le-a pus împreună și a zidit din nou altarul DOMNULUI, noi putem vedea slujba deosebită a lui Ilie și slujba comună a lui Moise și Ilie. Dumnezeu ne-a dăruit har și ne-a dat intrare în Locul Preasfânt. DOMNUL ne-a descoperit și nouă lucruri pe care le-a văzut Ioan în insula Patmos, ne-a uns ochii și ne-a deschis inimile. Așadar, avem dreptul să cerem credință, fiindcă credinței îi urmează descoperirea. Noi credem cum zice Scriptura, primim Cuvântul descoperit și suntem sfințiți în adevărul Cuvântului.

Acesta este ceasul lui Dumnezeu. Ziua mântuirii se apropie de sfârșit și noi știm că timpul este aproape. Cine dorește să fie pomenit în rugăciunea pe care o aducem acum DOMNULUI, să ridice mâna – nimeni să nu se uite la celălalt. Aleluia! Aproape toate mâinile sunt ridicate.

O, mare Dumnezeule, noi privim înspre tronul de har și știm că biruința Ta este și biruința noastră. Îți mulțumim, iubitele DOMN, pentru răscumpărare, pentru împăcare, pentru iertare și pentru că ne vorbești cu atâta claritate. Îți mulțumim pentru că am găsit har și îndurare înaintea Ta și pentru că ne descoperi prin Duhul Tău lucrurile ascunse în Scriptură și le luminezi pentru ca noi să recunoaștem starea în care ne aflăm. Primim învățătură direct de pe buzele Tale, prin Duhul Tău cel sfânt.

Iubitule DOMN, îți mulțumim pentru trimiterea robului și proorocului Tău. Îți mulțumim pentru că Ți-ai ținut Cuvântul Tău și făgăduințele Tale au devenit realitate, pentru că poporul tău ascultă ceea ce Duhul le spune Bisericii.

Iubitule DOMN, în această zi ne rugăm și pentru toți aceia care au fost prinși în cursa celui rău, într-un fel sau altul. Ne rugăm pentru toți cei care spun că venirea Ta e deja trecut, sau orice altceva ar spune.

Ca Biserică, uniți în Duhul, te rugăm în Numele lui Isus Hristos, DOMNUL nostru: mare Dumnezeule, dăruiește har pentru ca mesajul divin să fie ultimul cuvânt pentru Biserica Ta și din cuvântul Tău să nu fie nimic scos afară. Încă o dată Te rugăm, dăruiește tuturor har și ajută-i pe toți să primească o călăuzire dreaptă în Cuvântul Tău și să se lase călăuziți de Duhul Tău, în tot adevărul.

O, DOAMNE, Atotputernicule Dumnezeu, noi Îți mulțumim pentru că ne-ai deschis ochii și putem vedea semnele timpului de sfârșit, cu națiunile și, în special, cu Israel. Ce mare privilegiu ne-ai dăruit nouă, ca să fim curățați și umpluți de Tine!

Încă o dată Îți mulțumim pentru slujba robului și a proorocului Tău și te rugăm: dăruiește-ne nouă har să rânduim totul corect, în legătura corectă, pentru ca nici o împotrivire să nu mai existe. Să fie o armonie deplină între mesaj și mesager, între Dumnezeu și poporul Său, între Isus Hristos și Biserica Sa. Călăuzește-ne pe calea Ta cu un botez de foc și cu Duhul sfânt! Calea Ta să fie în inima noastră, ca să trăim din nou faptele apostolilor, prin puternica lucrare a Duhului Tău cel sfânt!

Împreună îți aducem mulțumiri pentru aceasta. Laudă sângelui Mielului, Cuvântului lui Dumnezeu și Duhului sfânt, lucrător în mijlocul nostru! Biruința Ta este biruința noastră, Cuvântul Tău este cuvântul nostru.

Îți mulțumim și pentru cercetarea pe care ai făcut-o în această după-masă. Binecuvântarea Ta să se odihnească peste noi toți, în Numele sfânt al lui Isus Hristos! Tot poporul să spună amin! Amin.
